

عنوان مقاله:

بهسازی بافت فرسوده شهری و مشارکت شهروندان راهبردی برای توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

بهمن کاوسی نژاد

خلاصه مقاله:

مشکلات عدیده ای که فرسودگی بافت در ابعاد مختلف برای مدیریت شهری و مسوولان پیش آورده، ابتدا از نظر فرسودگی کالبدی و نارسایی ابتدایی ترین زیرساخت های شهری ناشی میشود. در پی آن، جابجایی جمعیت و جایگزین شدن جمعیت مهاجر و ناهمگن، و به طور کلی جایگزین شدن اقشار نازل اجتماعی در این محلهها که گسترش ناهنجاری های مختلفی از قبیل ناهنجاری های اجتماعی، مشکلات فرهنگی و گاه مشکلات سیاسی، از پیامدهای عمده ای هستند که همگی در فرسودگی و ناکارآمدی بافت های فرسوده شهری ریشه دارند. بافت های فرسوده به عنوان فرصتی برای مداخله موثر برای بهبود زیست شهری همواره مورد توجه مدیریت شهری بوده و در این راستا طی دهه های گذشته اقدامات زیادی عمدتاً مبتنی بر مشخصات کالبدی این بافت ها در دستور کار نهادهای مسوول قرار گرفته است. بهسازی و نوسازی این بافتها، دغدغه های اساسی مورد توجه مدیران و برنامه ریزان شهری در سطوح ملی و محلی است و چالشی اساسی فراروی توسعه پایدار شهری به حساب می آید. مقاله حاضر به صورت توصیفی و کتابخانه ای بررسی شده و هدف بررسی بافت های فرسوده می باشد. امروزه وجود مناطق فنشده و فرسوده ی شهری از جمله واقعیت های شهرهای متوسط و بزرگ کشور است که به همراه خود مسایل و نیازهای خاصی را ایجاد کرده اند، به طوری که بر تصمیم گیریهای مدیران شهری اثرگذار بوده و بخش مهمی از فعالیتهای آنان به بهبود شرایط و راهکارهای مناسب برای بالا بردن شرایط زندگی در این مناطق اختصاص یافته است. طی سالیان گذشته دولت راهکارهای گوناگونی را در راستای احیاء، بازسازی و بهسازی این بافت ها تجربه کرده است ولی بسیاری از برنامه ها و مدل های در نظر گرفته شده با واقعیت این بافت ها متناسب نبوده است..

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده ، بهسازی شهری ، زیست شهری ، شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270669>

